

ผนวก ง

ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยสัญญา เรื่อง ให้ธุรกิจให้เช่าซื้อเครื่องใช้ไฟฟ้าเป็นธุรกิจที่ควบคุมสัญญา

พ.ศ.2544

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 35 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2541 อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 50 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายประกอบกับมาตรา 3 มาตรา 4 และมาตรา 5 แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดธุรกิจที่ควบคุมสัญญาและลักษณะของสัญญา พ.ศ. 2542 คณะกรรมการว่าด้วยสัญญาออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ธุรกิจให้เช่าซื้อเครื่องใช้ไฟฟ้าเป็นธุรกิจที่ควบคุมสัญญา

ข้อ 2 ในประกาศนี้

“ธุรกิจให้เช่าซื้อเครื่องใช้ไฟฟ้า” หมายความว่า ธุรกิจที่ผู้ประกอบการธุรกิจทำสัญญาเช่าซื้อเครื่องใช้ไฟฟ้ากับผู้บริโภค โดยผู้บริโภคมีความประสงค์นำไปเพื่อประโยชน์ใช้สอยทั่วไปที่มีใช้เป็นประจำโดยตรงในการประกอบวิชาชีพหรือประกอบธุรกิจ

“เครื่องใช้ไฟฟ้า” หมายความว่า รวมถึง เครื่องใช้หรืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ (electronics) เครื่องใช้หรืออุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศ (information technology) และเครื่องใช้หรืออุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์ (audio vision)

ข้อ 3 สัญญาที่ผู้ประกอบการธุรกิจทำกับผู้บริโภคต้องมีข้อความภาษาไทยที่สามารถเห็นและอ่านได้ชัดเจน มีขนาดของตัวอักษรไม่เล็กกว่าสองมิลลิเมตร และต้องใช้ข้อสัญญาที่มีสาระสำคัญและเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(1) รายละเอียดเกี่ยวกับยี่ห้อ ประเภท ชนิด รุ่น หมายเลข และสภาพของเครื่องใช้ไฟฟ้าว่าเป็นสินค้าใหม่หรือสินค้าใช้แล้ว

(2) เมื่อผู้เช่าซื้อได้ชำระค่าเช่าซื้อรวมทั้งเงินอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในสัญญาครบถ้วนแล้วให้กรรมสิทธิ์ในเครื่องใช้ไฟฟ้าตกเป็นของผู้เช่าซื้อทันที

(3) ในกรณีที่ผู้ให้เช่าซื้อได้ชำระเงินค่าธรรมเนียม ค่าภาษีอากร หรือค่าใช้จ่ายอื่นใดที่ผู้เช่าซื้อ มีหน้าที่ชำระแทนผู้เช่าซื้อไปแล้ว ผู้ให้เช่าซื้อจะนำเงินค่างวดที่ผู้เช่าซื้อชำระในงวดต่อมา มาหักชำระเงินดังกล่าวได้ต่อเมื่อผู้ให้เช่าซื้อได้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้เช่าซื้อทราบล่วงหน้า เพื่อให้เงินจำนวนนั้นมาชำระและผู้เช่าซื้อไม่ชำระเงินดังกล่าวภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

(4) ในกรณีที่สัญญาเช่าซื้อเครื่องใช้ไฟฟ้ากำหนดให้ผู้เช่าซื้อต้องจัดหาผู้ค้ำประกันการเช่าซื้อ ผู้ให้เช่าซื้อตกลงกับผู้เช่าซื้อว่าจะจัดให้มีการทำสัญญาค้ำประกันซึ่งมีค่าเดือนสำหรับผู้ค้ำประกันไว้หน้าสัญญาค้ำประกันนั้น โดยมีข้อความภาษาไทยที่สามารถเห็นและอ่านได้ชัดเจน มีหัวเรื่องว่า “ค่าเดือนสำหรับผู้ค้ำประกัน” ใช้อักษรตัวหนาขนาดไม่เล็กกว่าสี่มิลลิเมตร และอย่างน้อยต้องมีข้อความตามเอกสารแนบท้ายประกาศฉบับนี้ โดยมีขนาดตัวอักษรไม่เล็กกว่าสองมิลลิเมตร และจะกำหนดข้อสัญญาเกี่ยวกับความรับผิดชอบของผู้ค้ำประกันในสัญญาค้ำประกันมีสาระสำคัญตรงกับค่าเดือนดังกล่าว

(5) ผู้ให้เช่าซื้อได้จัดให้ผู้เช่าซื้อสามารถใช้สิทธิในการเรียกร้องให้มีการปฏิบัติตามเงื่อนไขการรับประกันของเครื่องใช้ไฟฟ้าที่เช่าซื้อจากผู้ขายหรือผู้ผลิตได้โดยตรง

(6) ในกรณีที่มีการประกันภัยเครื่องใช้ไฟฟ้าที่เช่าซื้อ ผู้ให้เช่าซื้อจะมีสิทธิได้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัยในจำนวนหนี้ที่ผู้เช่าซื้อยังคงค้างชำระตามสัญญาเช่าซื้อเท่านั้น ส่วนที่เกินจากมูลหนี้ค้างชำระให้บริษัทประกันภัยจ่ายให้แก่ผู้เช่าซื้อ

(7) ในกรณีที่ผู้เช่าซื้อมีความประสงค์จะขอชำระเงินค่าเช่าซื้อทั้งหมดในคราวเดียวโดยไม่ผ่อนชำระค่าเช่าซื้อเป็นรายงวดตามสัญญาเช่าซื้อเพื่อปิดบัญชีค่าเช่าซื้อ ผู้ให้เช่าซื้อจะต้องให้ส่วนลดแก่ผู้เช่าซื้อตามอัตราที่ผู้ให้เช่าซื้อตกลงไว้กับผู้เช่าซื้อขณะทำสัญญา

(8) การผิดสัญญาเรื่องใดของผู้เช่าซื้อที่ผู้ให้เช่าซื้อ มีสิทธิบอกเลิกสัญญา จะต้องเป็นข้อที่ผู้ให้เช่าซื้อระบุไว้เป็นการเฉพาะด้วยตัวอักษรสีแดง หรือตัวดำ หรือตัวเอน ที่เห็นเด่นชัดกว่าข้อความทั่วไป และการบอกเลิกสัญญา ผู้ให้เช่าซื้อต้องบอกกล่าวเป็นหนังสือให้ผู้เช่าซื้อทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

(9) ก่อนที่ผู้ให้เช่าซื้อจะใช้สิทธิบอกเลิกสัญญา ถ้าผู้ค้ำประกันมีความประสงค์ต้องให้สิทธิผู้ค้ำประกันเป็นผู้เช่าซื้อต่อไปตามมูลหนี้ส่วนที่ขาดอยู่ตามสัญญาเช่าซื้อ

(10) เมื่อผู้ให้เช่าซื้อบอกเลิกสัญญาเช่าซื้อและกลับเข้าครอบครองเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ให้เช่าซื้อเพื่อนำออกขายให้แก่บุคคลอื่น

ก. ก่อนขายให้แก่บุคคลอื่น ผู้ให้เช่าซื้อต้องแจ้งล่วงหน้าให้ผู้เช่าซื้อทราบเป็นหนังสือไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เพื่อให้ผู้เช่าซื้อใช้สิทธิซื้อได้ตามมูลหนี้ส่วนที่ขาดอยู่ตามสัญญาเช่าซื้อ

ข. ในกรณีที่ผู้ให้เช่าซื้อนำเครื่องใช้ไฟฟ้าออกขาย หากได้ราคาเกินกว่ามูลหนี้ในส่วนที่ขาดอยู่ตามสัญญาเช่าซื้อ ผู้ให้เช่าซื้อจะคืนเงินส่วนที่เกินนั้นให้แก่ผู้ให้เช่าซื้อ แต่หากได้ราคาน้อยกว่ามูลหนี้ในส่วนที่ขาดอยู่ตามสัญญาเช่าซื้อ ผู้ให้เช่าซื้อจะรับผิดชอบส่วนที่ขาดนั้นเฉพาะกรณีการขายโดยวิธีประมูลหรือขายทอดตลาดที่เหมาะสมเท่านั้น

(11) ผู้ให้เช่าซื้อจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการทวงถาม การติดตามเครื่องใช้ไฟฟ้าที่เช่าซื้อ ค่าทนายความและอื่นๆ ที่เกี่ยวเนื่องด้วยการที่ผู้ให้เช่าซื้อผิดนัดชำระค่าเช่าซื้อ หรือการกลับเข้าครอบครองเครื่องใช้ไฟฟ้าที่เช่าซื้อของผู้ให้เช่าซื้อเนื่องจากการบอกเลิกสัญญา ทั้งนี้ เพียงเท่าที่ผู้ให้เช่าซื้อได้ใช้จ่ายไปจริงเพื่อการดังกล่าวตามความจำเป็นและมีเหตุอันสมควร

(12) ผู้ให้เช่าซื้อจะส่งคำบอกกล่าวซึ่งตามกฎหมายหรือตามสัญญากำหนดให้ต้องทำเป็นหนังสือโดยการส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้แก่ผู้ให้เช่าซื้อตามที่อยู่ที่อยู่ในสัญญาเช่าซื้อ หรือที่อยู่ของผู้ให้เช่าซื้อแจ้งการเปลี่ยนแปลงเป็นหนังสือครั้งสุดท้าย

ข้อ 4 ข้อสัญญาที่ผู้ประกอบการธุรกิจทำกับผู้บริโภคต้องไม่ใช่ข้อสัญญาที่มีลักษณะ หรือมีความหมายทำนองเดียวกัน ดังต่อไปนี้

(1) ข้อสัญญาที่กำหนดให้ผู้ให้เช่าซื้อต้องรับผิดชอบกรณีเครื่องใช้ไฟฟ้าเกิดความเสียหาย โดยเหตุสุดวิสัยหรือด้วยเหตุใด ๆ เว้นแต่ ผู้ให้เช่าซื้อพิสูจน์ได้ว่าเป็นความเสียหายที่เกิดจากความผิดของผู้ให้เช่าซื้อเอง

(2) ข้อสัญญาที่เป็นการยกเว้นหรือจำกัดความรับผิดที่เกิดจากการผิดสัญญาของผู้ให้เช่าซื้อ

(3) ข้อสัญญาที่เป็นการยกเว้นหรือจำกัดความรับผิดของผู้ให้เช่าซื้อในความชำรุดบกพร่องและการรอนสิทธิของเครื่องใช้ไฟฟ้า ซึ่งแตกต่างจากที่กฎหมายบัญญัติ

(4) ข้อสัญญาที่เป็นการยกเว้นหรือจำกัดความรับผิดของผู้ให้เช่าซื้อต่อผู้ให้เช่าซื้อหรือต่อบุคคลภายนอกในความสูญหายหรือเสียหาย อันเนื่องมาจากความชำรุดบกพร่องของเครื่องใช้ไฟฟ้า เว้นแต่ผู้ให้เช่าซื้อได้อยู่แล้วในเวลาเช่าซื้อ หรือควรจะได้รู้เช่นนั้นหากได้ใช้ความระมัดระวังอันจะพึงคาดหมายได้แต่วิญญูชน หรือความชำรุดบกพร่องนั้นเป็นอันประจักษ์แล้วในเวลาส่งมอบและผู้ให้เช่าซื้อรับเอาเครื่องใช้ไฟฟ้านั้นไว้โดยมิได้อิดเอื้อน

(5) ข้อสัญญาที่กำหนดให้ผู้ให้เช่าซื้อ มีสิทธิบอกเลิกสัญญาในกรณีที่ผู้ให้เช่าซื้อผิดนัดชำระค่าเช่าซื้อน้อยกว่าสองงวดติดต่อกัน

(6) ข้อสัญญาที่ให้สิทธิผู้ให้เช่าซื้อบอกเลิกสัญญากับผู้เช่าซื้อ หรือเรียกร้องให้ผู้เช่าซื้อชำระหนี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก่อนกำหนดเวลาในสัญญา โดยผู้เช่าซื้อมิได้ผิดชำระหนี้ หรือผิดสัญญา หรือผิดเงื่อนไขอันเป็นสาระสำคัญของข้อใดข้อหนึ่งในสัญญา

(7) ข้อสัญญาที่กำหนดให้ผู้ให้เช่าซื้อคิดดอกเบี้ยปรับหรือเงินอื่นใดในกรณีที่ผู้เช่าซื้อผิดนัดชำระหนี้รวมกันแล้วเกินกว่าอัตราร้อยละสิบห้าต่อปี

(8) ข้อสัญญาที่กำหนดให้ผู้ให้เช่าซื้อเรียกให้ผู้เช่าซื้อเปลี่ยนแปลงผู้ค้ำประกัน เว้นแต่ เป็นกรณีที่ผู้ค้ำประกันถึงแก่ความตาย หรือศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ หรือเป็นบุคคลล้มละลาย หรือเป็นคนไร้ความสามารถ หรือเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ

ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2544 เป็นต้นไป

คำเตือนสำหรับผู้ค้าประกัน

ก่อนที่จะลงนามในสัญญาค้ำประกัน ผู้ค้ำประกันควรอ่านและตรวจสอบรายละเอียดของสัญญาค้ำประกันให้เข้าใจโดยชัดเจน หากผู้ค้ำประกันมีข้อสงสัยใด ๆ ควรปรึกษาผู้มีความรู้ก่อนที่จะทำสัญญาค้ำประกัน

การที่ผู้ค้ำประกันลงนามในสัญญาค้ำประกันกับ
เพื่อค้ำประกันนี้ตามสัญญาเช่าซื้อเลขที่ ลงวันที่
ระหว่าง (ผู้ให้เช่าซื้อ) กับ
นาย/นาง/นางสาว (ผู้เช่าซื้อ) ผู้ค้ำประกัน
จะมีความรับผิดชอบต่อผู้ให้เช่าซื้อในสาระสำคัญ ดังนี้

- ☐ 1. ผู้ค้ำประกันจะต้องรับผิดชอบต่อผู้ให้เช่าซื้อจนกว่าหนี้ตามสัญญาเช่าซื้อจะระงับสิ้นไป
- ☐ 2. ผู้ค้ำประกันจะต้องรับผิดชอบต่อผู้ให้เช่าซื้อภายในวงเงินที่ผู้เช่าซื้อค้างชำระกับผู้ให้เช่าซื้อ ตามสัญญาเช่าซื้อ และอาจต้องรับผิดชอบใช้ดอกเบี้ยหรือค่าสินไหมทดแทนอื่น ๆ อีกด้วย
- ☐ 3. ผู้ค้ำประกันต้องรับผิดชอบร่วมกับผู้เช่าซื้อ
- ☐ 4. เมื่อผู้เช่าซื้อผิดนัดชำระหนี้ ผู้ให้เช่าซื้อ มีสิทธิเรียกร้องและบังคับให้ผู้ค้ำประกันชำระหนี้ทั้งหมดที่ผู้เช่าซื้อค้างชำระ โดยผู้ให้เช่าซื้อไม่จำเป็นต้องเรียกร้องหรือบังคับเอาจากผู้เช่าซื้อก่อน
- ☐ 5. ผู้ค้ำประกันไม่หลุดพ้นจากความรับผิดแม้ผู้ให้เช่าซื้อยอมผ่อนเวลาให้แก่ผู้เช่าซื้อ นอกจากที่กล่าวไว้ข้างต้นแล้ว ผู้ค้ำประกันยังมีหน้าที่และความรับผิดต่าง ๆ ตามที่ระบุไว้ในสัญญาค้ำประกัน

ข้าพเจ้าได้เตือนและรับทราบคำเตือนนี้แล้ว จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ ผู้ค้ำประกัน

ลงชื่อ เจ้าหน้าที่ของผู้ให้เช่าซื้อ

หมายเหตุ ให้ผู้ให้เช่าซื้อใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่มีสาระสำคัญตรงกับเงื่อนไขในสัญญาค้ำประกัน

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม 118 ตอนพิเศษ 38 ง วันที่ 26 เมษายน 2544)